

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbo, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Celjski izgređi.

Ali je Slovan v mejah naše države na svojih tleh „vogelfrei“, da ga smejo pobijati najete druhali pri belem dnevu?

To vprašanje se mora vsiliti vsakemu, kdor čita in čuje, kaj se je zgodilo predvčeršnjim in včeraj v Celju, v tem, sredi izključno slovenskega ozemlja ležečem mestecu, katerega se je polastila tolpa renegatov in pritepencev, kaj se je zgodilo pred očmi oblasti, koncem 19. veka in to v pravni državi!

Nemška kultura se je pokazala v vsem svojem sijaju. Pokazala se je v tem, da so nemčurske tolpe kakor stekli psi divjale in napadale Slovence in njihove slovanske goste, naskakovale „Narodni dom“ in poskušale mirne ljudi pobiti in poklati.

In zakaj vse to? Samo ker so se Slovenci in Čehi poslužili svoje, v zakonu utemeljene pravice, tiste pravice, katero Nemci v Pragi in v Ljubljani zase reklamujejo, katero dejanski uživajo v polni meri in za katere mirno in nemoteno uživanje skrbé državna oblastva z vso brezobzirnostjo, tako da se tudi najmanjši pregrešek kaznuje kot hudodelstvo.

Po dogodbah v Celju morajo ljudje dvomiti, da velja ta isti zakon, ki daje Nemcem v Pragi in v Ljubljani popolno svobodo, tudiz nas Slovence.

O postopanju policije celjske in sploh o postopanju v varstvo javnega miru in reda poklicanih oblasti ne smemo pisati. Tudi golih faktov ne smemo navajati. Dočim uživajo nemški listi popolno tiskovno svobodo, tako da smejo pisati kar hočejo, da smejo celokupni slovenski narod na najinfamnejši način zasramovati, ščuvati in lagati kakor hočejo, je bil naš list zaplenjen, ker smo na najrahljejši način grajali celjsko policijo in okrajnega glavarja celjskega. Upamo pa, da se na drugem mestu izreče primerna beseda, če ne od strani slovenskih poslancev, pa od strani

čeških poslancev, in tedaj se bo čula polna in neskaljena resnica.

Konstatovati pa se mora, da so bili domačini Slovenci in njihovi slovanski češki gostje tolovajski napadani in pobijani, da je po celjskih ulicah divjal popoln punt, in da je nemčurska svojat zakrivila celo dolgo vrsto najrazličnejših hudodelstev. Kako da se je to sploh moglo zgoditi, o tem seveda zopet ne moremo govoriti, prepričani pa smo, če bi se kaj takega zgodilo v Pragi ali v Ljubljani, bi bile vse ječe prenapolnjene, dočim ni bil v Celju noben Nemec aretovan.

Kako besno so divjali tevtonski junaki, kaže tragični slučaj, ki se je primeril v noči od srede na četrtek. Solicitator Bolha in učitelj Gostinčar sta po polnoči odšla iz „Nar. doma“. Na potu ju je naskočila tolpa razgrajčev in ju jela pretepati. V smrtni nevarnosti, da rešita svoje življenje, sta vzela revolverje in se z njima branila. Krogla je zadela renegata napadalca Poljanca, popotnika firme Wogg, in delavca Grabnarja. Poljanec je bil na smrt ranjen.

Napadena Gostinčar in Bolha sta bila po nemčurski tolpi strašno razmesarjena. Gostinčar je sam na smrt ranjen in prav gotovo bi bila nemčurska tolpa oba ubila, da nista imela revolverjev pri sebi.

Dogodbe v Celju so evropski škandal, a največji škandal je, da so se sploh mogle primeriti, da se niso v kali zadušile. Z njimi se je do skrajnosti razburilo javno mnenje, postrila so se stara nasprotstva in vzbudilo se je s podvojeno silo plemensko sovraštvo. Srd in jeza polnita vsako slovansko srce. Celjski dan ostane vsakemu v spominu. Danes kriče in divjajo Nemci, pijani svoje zmage, a ne pomislijo, da se na svetu prej ali slej vse maščuje.

V Ljubljani, 11. avgusta.

Novi načrti grofa Thuna.

„Berliner Tageblatt“ je dobil iz Budimpešte poročilo o novih načrtih grofa Thuna. Dopisnik trdi: V tukajšnjih političnih krogih se govori, da ima grof Thun dva načrta pripravljena za slučaj, da se posreči obstrukciji zabraniti volitev delegacij. Prvi načrt obsega izpremembo ustave v tem smislu, da bodo poslej voljeni delegati v deželnih zborih in ne več v drž. zboru. Dopisnik pravi, da je ta načrt jalov, kajti njegove izvršitve Ogrska gotovo ne dovoli. Razen tega bi mogli Nemci tudi v deželnih zborih z obstrukcijo zabraniti volitev delegatov. Drugi načrt pa name-rava sklicati le ogrske delegacije, za Avstrijo pa bi tudi glede skupnega budžeta funkcioniral § 14. Tudi temu načrtu bi se uprli Ogrji radi nagodbenih zakonov iz leta 1867., ki je podlaga dualizma. Novi načrti grofa Thuna, če jih ima res kaj — kar pa jako dvomimo — so torej že naprej proglašeni mrtvimi.

Srbija.

Začetek obravnave proti „krivcem“ atentata na Milana se je nakrat preložil na konec avgusta. Vlada hoče sklicati prej izredno zasedanje skupščine, ki naj ji v-tira zaupanje. Zasedanje bo trajalo le par dni. Ministrski predsednik Gjorgjević pojde t dni v Niš, da se domeni z vladarjema. Skupščina se sestane baje 19. avgusta. Vlada je bržčas izgubila pogum, da bi izvršila svoj smrtni udarec na radikalce ter se hoče poprej prepričati, ali ima v deželi še zaupanje večine poslancev. Ko ji izrekó vladni poslanci, da se strinjajo z njenimi ukrepi, bi mogel Gjorgjević brez skrbi podaviti voditelje radikalcev. Gjorgjević hoče s skupščino dokazati inozemstvu, da se njegov ministrski stol nikakor še ne trese, nego da vživa še vedno najvišjo avtoriteto. S tem hočeta Gjorgjević in Milan imponirati Rusiji in Avstro-Ogrski.

Armenci.

Armenski patriarhat se je znova obrnil do turške vlade s prošnjo, naj vendar prekliche naredbo, vsled katere je Armencem

prepovedano potovati po notranjih delih Turčije ter priti v Carigrad. One, ki pridejo iz inozemstva, in ki torej morajo iti po turškem ozemlju, ako hočejo domov, turška oblastva še vedno zapirajo. Nedavno so zaprli celo dva armenska zdravnika, ki sta došla iz Nancyja. Armenci se torej ne smejo premakniti iz svojih bivališč, ne da bi jih Turki preganjali.

Velikonemška socialna demokracija.

Vodstvo velikonemške socialne demokracije sklicuje shod stranke v Hanover na dan 9. oktobra. Dnevni red obsega devet točk. Zlasti važna je 7. točka, pri kateri bode poročal Avgust Bebel o napadih na temeljne nazore in taktično postopanje stranke. V velikonemški socialno-demokratski stranki se je pojavil hud razkol, ki upliva tudi na postopanje avstrijskih socialnih demokratov. 9. oktober bo torej važen za razvoj nemško-avstrijske socialne demokracije.

Anglija in Transvaal.

Angleški parlament je bil 9. t. m. zaključen s prestolnim nagovorom, v katerem se naglašá, da je razmerje Anglije do drugih vlastij trajno prijazno. Četudi vspeh konference v Hagu ni bil popoln, je bil vendar vsaj znaten. Stalno mirovno sodišče zabrani gotovo, da se vojne ne bodo več tako pogosto ponavljale, razširjenje genevske konvencije pa bode grozote vojne zmanjšalo. Položaj v Transvaalu pa je še vedno neugoden ter je nevarnost za mir v južni Afriki še vedno velika. Pogajanja se vrše dalje. — Chamberlain je znova govoril o razmerah v Transvaalu. Povedal je, da se je angleška posadka v Natalu pomnožila ter da upa, da so vesti o odklonitvi predlaganih komisij neresnične. Chamberlain je končno dejal, da se Anglija nikakor ne uda ter da je pripravljena na vse. Tudi Transvaalci se pripravljajo na boj. Volksraad je sprejel nov zakon, s katerim se daje predsedniku republike polnomočje, da sme, kadar je nevarnost, proglasiti sam nemudoma nad deželo vojno. stanje ter so tedaj vsi prebivalci republike, med temi tudi priseljenci, dolžni, da branijo deželo.

LISTEK.

Pobédonoscev.

(O zapadni in vstočno-slovanski kulturi.)

(Dalje.)

Podobno skeptično se izraža Pobédonoscev o vrednosti moderne šole. Glavna njena hiba je, da se ozira samo na razum, nič pa na čustvo in srce; šola mora le tedaj dobro vplivati, ako je pri narodu priljubljena, če ljudstvo vidi, da mu pouk prinaša pravih koristij; dandanes gonijo vlade deco v šolo siloma, ne da bi se dete organično razvijalo, naučilo se čitati, pisati ter računati, in kar je glavno, ljubiti Boga, roditelje in domovino, ampak da svojo glavo nabaše z različnimi nepotrebnimi, profesionalnimi znanostmi in si jo z njimi le zmede.

Koliko zmešnjave je že provzročilo to, da se zamenja golo znanje z živim ume-njem; ako imam še toliko lepih idealov v glavi, ni še rečeno s tem, da jih umem in moram izvajati v praksi; k temu je treba dolge in dobre vzgoje, ne samo intelektualnega poučevanja, in vzgajati se mora v obitelji, v družabni sredini, v poklicu, seveda tudi v šoli, ali v šoli, ki obrazuje človeku vest in značaj.

Svoje nazore podkreplja Pobédonoscev v 7. poglavju z avtoriteto H. Spencerja, angleškega, še živečega filozofa.

V 8. poglavju („zakon“) je marsikatera dobra opomba o novem zakonodajstvu, boljše rečeno, o fabrikaciji brezbojnih zakonov. Zakoni dosežejo le tedaj svoj namen, ako gredo do srca in vesti; samo strah pred kaznilnicami, samo materialna kazen pa ne more biti prava sankcija zakonov. V tem labirintu novodobnih zakonov se izpoznavajo le še poklicani sofisti, ki zapeljujejo uboge mase v temne hodnike tega labirinta, sicer pa uničuje sistem polagoma sam sebe.

9. Bolezni našega časa.

(Болезни нашего времени).

Hude levite bere zapadni kulturi Pobédonoscev v 9. poglavju.

„Vsi so nezadovoljni v našem času, in od vednega, kroničnega nezadovoljstva prehajajo mnogi v kronično razdražjenje. Proti čemu so razdraženi? Proti svoji osodi, proti pravitelstvu (vladi), proti občestvenemu redu, proti drugim ljudem, proti vsem in vsemu, razen proti sebi... Ljudje rastejo v čezmernih pričakovanjih, proizhajajočih iz čezmernega samoljubja in čezmernih, umetno narejenih potrebostij...“

V ekonomični sferi preobladuje sistem kredita. Kredit je v naš čas postal močnim orodjem za ustvarjanje novih vrednostij... povsod se ustanavlja ta kredit, povsod se ustvarjajo s čudovito hitrostjo in lahkostjo dozdevne, nadute vrednosti.

Mladi ljudje brez temeljite priprave in naobrazbe so mahoma sodniki, diplomati, postavodajalci. Vse to so le fiktivne in efemerne vrednosti, kakor v kreditnem gospodarstvu; celó znanost se igra bolj s hipotezami, ko z neovrznimi resnicami. Vera v dogme znanstvenih principov je jedna največjih blodenj naše dobe.

„Življenje ni ne nauka (znanost) ne filozofija; ona živi sama po sebi, živim organizmom; niti znanosti, niti filozofija ne gospodujejo nad življenjem, kakor nekaj zvananjega; ona črpajo svojo vsebino iz življenja, zbirajoč, razlagajoč in objavljajoč javljenja življenja, ali čudno bi bilo misliti, da morejo objeti in izčrpati življenje z vsem njega brezkončnim raznoobrazjem, dati mu vsebino, postaviti za nje novo konstrukcijo. Niti jedne prikladne znanosti ni za življenje; niti jedna iz njih ne sestavlja nepremakljivega, brezuslovnega zakona za življenje.“

Nesreča našega veka je, da „usiljujemo takošne abstraktne občne stavke

priprostemu ljudstvu, kateremu je vsako pravilo pristopno samo v živi konkretni podobi; vest in čustvo mas se tako le demoralizuje, organično življenje mehanizuje. Znamenita formula: svoboda, enakost, bratstvo zaključuje v sebi npravi zakon v nerazdeljeni zvezi z večno idejo dolžnosti in žrtve, kakor je že dejal Krist: „Novo Vam dam zapoved, da ljubite drug drugega. Kakor sem jaz ljubil Vas, tako i Vi drug drugega ljubite.“ Ako pa je ona formula samo odziv mehaničnega naziranja na svet, je to potem novodobno „formalno pravo, ki veže narod med seboj in s praviteljstvom (vlado) po zunanjih odnosajih“, in fiktivno se dejstvuje ne po navedeni, temveč tej-le formuli: nasilje, razcepljenost, fanatizem.

Kakšna je razcepljenost v naši družbi! Nezaupanje je splošno. Človek ne more več govoriti s človekom pristo iz duše. „Ta je liberalec, ta je klerikalec, oni socialist, ta-le anarhist, ta protekcionist, oni čestilec „Moskovskih Vedomostij“, ta strankar „Neděli“ itd. itd., vzajemno sumničenje, ki potem prehaja v razdražjenje,“ nikjer pa ni iskrenosti in svobode. Atomi umstvenih in npravnstvenih epidemij vsakega rodu, po vzduhu, in malokdo je tako močan, da se ne bi dal okužiti od njih. (Dalje pri-)

Dopisi.

S Pivke, 4. avgusta. Morda bo zanimalo tudi širše občinstvo, ako povemo, da je imelo včeraj učiteljsko društvo za postojinski okraj v Št. Vidu nad Vipavo svoj redni občni zbor z navadnim dnevnim redom. O ti priložnosti je društvo odkrilo nagrobni spomenik nekemu pokojnemu tovarišu.

Občnega zbora se je udeležilo 23 tovarišev, učiteljev in učiteljic ter g. Starec od Sv. Tomaža na Primorskem. Tajnik Zaman iz Hrenovic je med glasnim odobravanjem prečital letno poročilo, ki je bilo vsled društvenega plodonosnega delovanja kakor še nikdar prej, zelo razsežno. Še prej je načelnik Zarnik iz Trnovega pozdravil navzoče, se spominjal žalostnega dogodka v cesarski rodovini, pozdravil prisotnega društvenega častnega člana g. Dimnika iz Ljubljane in se spominjal umrlega podpornega uda g. A. Lavrenčiča iz Št. Petra. Prvem udu je zbor zaklical živio! a poslednjemu, ki je bil vrl prijatelj učiteljskega društva: večnaja jemu pamjat! Blagajnik J. Trošt z Razdrtega je poročal o društvenem finančnem položaju, kažočem navzlic ogromnim stroškom 130 gld. še vedno okroglih 150 gld. premoženja.

Tajniku in blagajniku je občni zbor izrekel zahvalo.

V društveno vodstvo so bili soglasno izvoljeni: Zarnik, načelnik; A. Skala, namestnik; Fettich, tajnik; Zaman, namestnik; Trošt, blagajnik; Verbič, pevovodja in Javoršek, namestnik. — Društvo šteje 40 udov, dva častna in dva podporna.

Častni član g. Dimnik opozarja na veselo znamenje, da se zlasti to učiteljsko društvo lepo razvija, vendar predlaga, da bi bilo morda društveno življenje še živahnejše, ko bi se društvo razdelilo na vse štiri sodne okraje: Postojina, Trnovo, Senožeče, Vipava. — Primožič na to pojasni, da bi čvrsto stoječemu društvu ta delitev najbrž škodovala; zato precizuje Dimnikov predlog tako, naj bi se naročilo novemu odboru misliti na to, da se osnuje za vsak sodni okraj posebna sekcija. Ko se je pridružil tako formalnemu predlogu tudi Dimnik je bil soglasno vsprejet. Načelnik na to sklene zborovanje, spomnivši se tridesetletnice novega šolskega zakona, ki daje učiteljstvu nekaj več sape, a narodom avstrijskim domoljubno, verno in izobraženo mladino ter pojave mogoče, da zato zakličejo presvetli cesarju: Slava, kar se je zgodilo v gromovitem odmevu.

Obed je bil v znani gostilni „Rudolf“, kjer se je ob neopisni soparici in izborni postrežbi rekla marsikatera beseda. Izvrstna kapljica je naposled razvezala navzlic tropični vročini vsakomur jezika. Mlada grla so privabila blizu vpok. tovariša Štef. Francelja, pesnika Fr. Žgurja iz Podrage, trgovca J. Premrta in še nekaj družih odličnjakov in dijakov.

Vse gibanje, napitnice in vsklikanje je kazalo, da se čuti učiteljstvo tega okraja samostojno, v svesti si svojih zaslug in dolžnosti, ter da je brez izjeme v taboru narodne stranke, kar velja zabeležiti...

Kakor bi trenil, je vse navzoče prenetila ura razhoda. Nekateri so še izleteli v prijazno Vipavo, ostali na druge tri vetrove, a vsi v zavesti, da so s tem izkazali dragemu pokojniku dolžno čast, učiteljskemu društvu in tovarišem stanovsko dolžnost ter sebi pred svetom osvetili lice.

H. Sapiens.

Trgovina.

I.

(Dalje.)

Uzance, ki bomo govorili o njih v posameznih primerih in sodniških izrekih, veljajo v prvi vrsti za trgovino z žitom, moko, oljem, s špiritom, kožami, hmeljem, slivami itd. in so uzance budimpeštanske borze. A vsak trgovec, ki hoče biti resen, t. j. dober trgovec, bo našel v njih sveta in koristi, ker so določila o sklepih in pošiljavi, o plačilu, plačevanju itd., to je bistvena kupčijska določila, za vse kupčije jednaka. Izbrali smo si pa budimpeštanske uzance ne glede na mnogobrojnost njihovih določil tudi zategadelj, ker delamo z

Ogrsko večino večjih svojih kupčij,*) in ker imamo torej v njih največ prakse.

„Pri kupčiji, ki se je ustmeno sklenila, zahtevata lahko oba pogodnika (t. j. kupec in prodajalec) na tisti delavni dan, ki sledi sklepu (kupčijske pogodbe) drug od drugega pismenega potrdila kupčijinega (sklepna lista, Schlusssbriefe).

Pismeno potrdilo mora se spisati in odposlati na pogodnika, ki ga je zahteval, v dveh dneh poprejemu dotičnega poziva; prejemnik pa je tudi dolžan pismeno potrditi kupčijski sklep, in sicer tisti dan po prejemu pismenega potrdila (pošiljavčevega).

Pismeno potrdilo (sklepni list) pisati mora vse kupčijske dogovore.“ (Kdor tedaj... itd. s sledečega lista do... pošlje podpisane prodajalcu.)

„Ako pismenega potrdila ni v pravem času, pa pogodnik lahko: a) ali odstopi od kupčije, kakor da bi se ne bila sklenila;

b) ali izvrši kupčijo na dolg mudljivca; c) ali pa slednjič lahko po sodišču tirja, da se kupčija pismeno pripozna.

V vsakem primeru pa mora svojemu sopogodniku prvi delavnik po dobi, ki je določena za pismeno potrjanje kupčijino, z rekomandiranim pismom naznaniti, katere pravice od a) do c) da se bo poprijel.“

(N. pr. tako: „Gospodu N. N. v I. Ker na moj poziv z dne... niste poslali sklepnega pisma, naznanjam Vam s tem, da od kupčije odstopam. (a) Ali: „... da izvršim kupčijo na Vaš dolg.“ (b) Ali pa: „... da hočem po sodišču tirjati pismenega potrdila.“ (c).

„Pravica iz točk b) in c) pa ugasne, ako je upravičenec v 30 dneh potem, ko je (rekomandirano) na znanje dal, ne dožene.

Naznanila se lahko narejajo tudi pri borznem tajništvu.“

Kdor tedaj sklene kupčijsko pogodbo (kupčijo), lahko zahteva zanj pismenega potrdila, t. j. on lahko zahteva, da se zamenjata sklepna lista.*) Prodajalec naj torej pošlje sklepni list že podpisan kupcu, kupec pa naj svojega pošlje podpisanega prodajalcu.

Primer za slučaj: a)

B. iz Žalca je kupil dne 1. aprila 1898 pri E. v S. po brzjavu deset bal hmelja, čas oddaje: konec aprila leta 1898, in zahteva v svoji sprejemni brzjavki, naj se mu vpošlje sklepno pismo. Do 3. aprila popoldne sklepnega pisma ni bilo, in dne 4. aprila naznani kupec prodajalcu z rekomandiranim pismom (!), da odstopa od kupčije. — Na to dal je prodajalec pri notarju narediti protest in je tožil pri razsojevališču na borzi na to, da se pogodba (kupčija) potrdi. Razsojevališče je odbilo tožnikovo zahtevo s tem, da se sklepna lista v določeni dobini zamenjala, in da zatorej kupec lahko od kupčije odstopi!

Primer za slučaj: b)

Mlinar iz K. je kupil dne 4. aprila leta 1898 pri žitnem trgovcu L. v Veliki Kaniži deset vagonov pšenice, oddati v štirih tednih, kadar si kupec izbere. Ko sta se bila zjediniila, je mlinar zahteval, naj se menjata sklepna lista. Prodajalec odpošlje sklepno pismo dne 9. aprila in zahteva, da se mu dopslje potrjeni (podpisani) nasprotni sklepni list s prvo pošto. Nasprotnega sklepnega lista do 11. aprila ni bilo, in dne 12. aprila sporoči trgovec L. mlinu z rekomandiranim pismom, da bo čez štiri tedne na dolg mlina kupčijo izvršil. — Na spolnitveni dan odposlal je L. res onih deset vagonov pšenice, a kupec jih zavrne, češ, da

*) Posebno velike kupčije sklepajo se navadno z izrečnim pozivom na borzne uzance budimpeštanske borze (za blago in efekte) v Budimpešti, ali pa na borzne uzance dunajske borze, za plodove in moko na Dunaju in na uzance s tržaškega trgovišča. Na zadnje nanašajo se pri nas vse lesne kupčije, in prosimo pri tej priliki gg. Tržačane, naj sledé temu izgledu in nam pišejo kaj o njih.

*) Sklepno pismo, ki ga naj dopslje prodajalec kupcu, sestoji namreč iz dveh delov: jednega, ki ga je prodajalec že podpisal, in ga kupec odtrže in spravi, in drugega, ki ga kupec podpiše in takoj zopet prodajalcu odpošlje. Oba ta dva dela sklepnega pisma (imenovali jih bomo sklepna lista) morata biti popolnoma jednaka in sene smeta nič popravljati. Kdor popravlja, iznova oferira!

sklepa (kupčije) ne pripozna.**) Prodajalec L. naredi na to na borzi protest in doseže, da se mu dovoli izvršilni prodaj pšenice. Ker se je prodalo blago pod sklepno ceno, tožil je za razloček v ceni in za izvršilne stroške, in toženec (kupec) je bil obsojen, da poplača ta razloček in stroške, in sicer 1. zato, ker ni o pravem času poslal svojega potrdila (sklepnega lista) podpisanega in 2. ker mu je prodajalec z rekomandiranim pismom naznanil, da bo izvršil kupčijo na njegov dolg.

*) Opomni naj se že tukaj, da se blago, naročeno iz drugega kraja, ako naročilu ne ugaja, mora sprejeti; le pismeno se lahko zavrne. Kajti po trgovinskem zakoniku mora kupec blago spraviti, tudi kedar mu ni po volji in kedar mu ga ni treba vzeti. Seveda potem lahko tirja kupec od te sprave provizijo in skladnino, in pa tudi druge stroške, ako jih je kaj imel (n. pr. če je moral dati blago na javno dražbo, ker bi se sicer spridilo itd.) (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. avgusta.

— **Osebnosti.** Voditeljem okr. glavarstva v Slov. gradcu je na mesto degradiranega Zoffa imenovan nadkomisar gosp. Čapek v Ptuj.

— **Konfiskacija.** Včerajšnja številka našega lista je bila zaplenjena radi dveh odstavkov v poročilu o celjskih izgrelih. Kdor hoče spoznati tiskovno „svobodo“, ki jo vživamo mi, naj bere nemške liste, kako so povodom dunajskih demonstracij pisali o dunajski policiji, ne da bi bili konfiskovani. Kar se pri nas konfiskuje, je naravnost neverjetno, toda ker se naši poslanci niti v najnezaslišanejših slučajih niso predramili in ker še nikdar niti prsta niso ganili, da bi slovenskemu časopisu zagotovili vsaj stoti del tiste svobode, kakor jo vživajo nemški listi, se niti pritoževati ne smemo. Z ozirom na občno zanimanje glede celjskih dogodkov smo priredili drugo izdajo.

— **Nemške laži.** Nemški „šmoki“ so pri delu. O celjskih dogodkih poročajo tako lažljivo in zvijačno, tako perfidno in nersramno, kakor to zamorejo storiti le tevtonski junaki. Zdaj so vseh celjskih dogodkov krivi le — Slovenci in Čehi, Srnci in Ferjančiči! Čehi in Slovenci so izzivali tiste celjske ovčice! Pri tem ti Nemci le jedno pozabljajo. Celjski Slovenci bi lahko z jednim migljajem postavili 10.000 kmetov na noge. Ko bi bili hoteli, bi bili lahko celo Celje demolirali. Z mokrimi cunjami bi bili lahko ukrotili celjsko nemčursko fakinažo, da bi se bila kakor tepen pes pred njimi na trebuhu plazila, a celjski Slovenci tega niso storili. Niso klicali na pomoč krepkih pesti savinskih fantov, ker so hoteli preprečiti vse, kar bi bilo moglo dati povoda rekriminacijam. Zanašali so se na varstvo državnih organov in bili napadani in pobijani. Vse, kar se je zgodilo v Celju, so storili in provzročili Celjani, a zdaj se drznejo nemški listi vso krivdo zavračati na Čeha in na Slovence. Ta svojat še toliko moštva nima, da bi priznala svoja dejanja, da bi odkrito rekla: Da, mi smo demonstrovali, mi smo vas pobijali, ker smo imeli moč in ker Vas sovražno. Ne! Nemška podlost je prevelika, da bi se povzpela tako visoko. „Tagespošta“ odvrča vso krivdo od Nemcev, ki so bili potrpežljivi angeljci, katere so napadali Čehi in Slovenci. Tako more pisati samo nemški šmok, drug nihče, a za tako pakažo nimamo družega kakor zaničevanje.

— **Učitelj Gostinčar iz Griž pri Celju,** kateri se je moral braniti z revolverjem pred trumo nemških napadalcev in bil skoro ubit, je bil na lici mesta aretovan. Zajedno je bil aretovan tudi tajnik žalske posojilnice, Reicher, katerega pa so včeraj popoldne izpustili Gostinčar je rodom ljubljčan, sin znane ljubljanske branjeve, vrl učitelj in odločen narodnjak, kateri vživa najsplošnejše simpatije.

— **Za Celovcem — Beljak.** Celovčani imajo svoj „Bismarckring“. Vsako bitje ima nekaj, na kar je ponosno. Velblod je ponosen na svojo grbo, bik na svoje roge, osel na svoja ušesa, Celovčani pa na svoj Bismarckring. Beljačani nečejo zaostati za Celovcem in so svoje šolske ulice prekrstili v „Bismarckgasse“. Slava!

— **Za vzgled.** Uradni varšavski list javlja: Generalni guverner knez Imeretinski je kaznoval delniško družbo Leon Allart

& C — v Lodzu za 300 rubljev, ker je nastavila v svoji predilnici zunanje, nemške mojstre, kateri niso bili večji ruskemu ali poljskemu jeziku. Mojstri so morali takoj zapustiti svoje službe. Pri nas pač ne bodo nikdar tako pametni postali. In vender bi bilo le pravilno, če bi se povsod zahtevalo znanje dež. jezika toliko bolj, ker k nam prihajajo in se naseljujejo večinoma mojstri iz Nemčije, katera pa avstrijskim Slovanom zapira mejo. Koliko nesreč bi se odvrnilo koliko bolje bi bilo opravljeno delo, kar bi bilo tudi v korist tovarnarjem, ko bi mojstri uradniki in inženjerji znali jezik delavstva. Tako pa drug drugega ne razumevajo in nasledki temu so dostikrat nepotrebna kaznovanja in zaničevanja jezika in narodnosti, kar zopet rodi sovraštvo do mojstrov in tudi do fabrikantov.

— **Z Bleda** smo prejeli brzjavno sporočilo, da sta prišla tja vojvoda in vojvodinja madridska s spremstvom, in da sta se za dlje časa ustanovila v Mallnerjevem hotelu. Letoviščnikov je letos izredno mnogo na Bledu.

— **Konsumno društvo v Loškem potoku.** Piše se nam: V Vašem cenjenem listu smo čitali, da prodajajo v našem konsumnem društvu brez koncesije vodo namesto janževega žganja itd. Ta faktum je znan po vsej župi in ga i nikdo utajiti ne more. V nedeljo, to je 6. t. m. prišel je namenoma „Slovenski Narod“ načelniku svedercev Ivanu Bartolu v roke. Peneč se jeze — razmotrival je — kako bi se osvetil nad napominano notico. Njegova bistrohudomušna, samo prekošata in neproporcionirana glava je kmalu pravo pogodila. Misleč si: „V nedeljo po popoldanskem službi božji napravim pred društveno hišo napram županovi, baš na koncentraciji cest, krasen prizor. Evo ga! Generalissimus „koruznikov“ s se svojim sodrugom Grbcem zaukaže z mogočnim glasom svojemu suhorebernemu in trepetlikavemu slugi: „Prinesi pred prodajalnico kakšno kišto in dva stola!“ Hkrati je agilni in brzi možiček — liki dunajski točaj — prinesel zahtevano mizo, jo pregrnil z elegantnim prtom (s se solno vrečo), poleg nje pa postavil seveda i moderna stolčka dva. Dobro! Hajd! sedaj pa vina. Brzo sta izpraznjevala steklenico za steklenico blažene in segrevajoče rujne kapljice. Med zbadljivim pogovorom povzpela sta se v višje sfere. Pravo trenotje je sedaj napočilo. Dala sta do viška vskipeči jezi svoj odpor. Grbec, nahujskan od načelnika „koruznikov“, jel je razbijati, kričati in preklinjati, da je daleko odmevalo. Nebroj izpraznjenih steklenic drvil je preko deželne ceste, napram županovi hiši, kjer so na deskah ob vrtni ograji sedeli štirje zidarski delavci. Čudom — čuda — da se ni pripetila nobena nesreča! Okolu polu 6. uri pridruži se jima s Hriba že malo vinjen mladenič. Bili so torej trije. Ponudivša mu kozarec za kozarcem vroče kapljice — nasrkal se je je po žvinsko. Kmalu se je vnel med njim in Grbcem razpor. Prvi zgrabi stol — ter ga telebi ob tla — pomikajoč se proti glavarju „koruznikov“. Ta ga sune z levico v hrbet s tako silo, da se zvrne nezavesten na zobe. Za četrte ure dvigne se, a mahoma omahne vznak čez oporni zid na deželno cesto. Glasno krohotajoč se — ga sodruga še pošteno opusjeta. Vspenši se z vsem naporom — krene jo, močno opotekajoč se, proti domu. Moči ga zapuščajo. Za nekoliko korakov štrbunkne v cestni jarek tikoma mesnice. Domneval sem, tu je prejel zaslužno plačilo. A varal sem se! Polagoma se vzdigne ter dospe do ograje kmetijskega vrta. Ta mu je močna opora. Pri tričetrtturnem opotekanju in padanju prikreval se v dva streljaja oddaljeno „Mickino hišo“, kjer so ga sprejeli. Nastopil je mrak. Oče „svederc“ in Grbec napotita se proti Hribu, a ne domov, ampak hajd! zabavljat v gostilno gospe Ivane Bartol. Tu je bila stoprav pravcata „špansko-američanska bitka“. Razbijala sta po mi zah, tolkla s stoli, psovala žensko osebo z raznimi pogrdami ter drobila steklenice. Gospa, zahtevaje povrnitev prouzročene škode, dobila je od Grbca krepko zaušnico in brco za plačilo. Dvakrat so že orožniki ovadili politični oblasti to novo konsumno društvo. In kaj se je zgodilo? Nič! Usojam si v imenu zavednih Potočanov vprašati: „Kdaj bode vlada posegla s svojo mogočno pestjo v to podivjano druhal?“

— Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“ priredi svojo prihodnjo dirko dne 24. septembra. — Radi odstopa dveh odbojnikov, sklenil je odbor kluba, da skliče izvanredni občni zbor dne 1. septembra. Častiti člani so naprošeni, da se kolikor mogoče v velikem številu udeležijo tega obč. zbora. — Povodom otvoritvene slavnosti, katero priredi konjiška čitalnica 15. t. m. napravi klub društveni izlet v Konjice, in bilo bi želeli, da bi se kaj več členov tega izleta udeležilo. Jedna partija se odpelje 14. ob 2. uri popoldne s kolesi v Celje, kjer prenoči, druga pa se pelje 15. zjutraj z vlakom do Celja, kjer se obe partiji združita in se potem skupno peljeta do Konjic.

— Gasilno društvo v Starem trgu pri Ložu praznovalno bo, kakor smo že naznanili, dne 12. in 13. t. m. svojo desetletnico. Udeležbo je oglasilo že mnogo gasilnih društev. Tista društva, ki se še niso oglasila, naj to čim prej store, da bo možno vse poskrbeti, kar treba.

— Iz narodne strasti proti Lahom so izvirali lani tisti velikanski izgredi v Batujah. Tako je rekel — piše „Pr.“ — sam g. namestnik, ko ga je interpeloval g. župan Bolko, naj se kaj stori v prilog obsojenim. Namestnik je takega mnenja, da le iz narodne strasti so se vršili znani izgredi ter da isti ne stoji v nikavi zvezi z umorom cesarice. Potem seveda se ni čuditi, da so diktovali z Dunaja „streng Bestrafung!“ Iz narodne strasti! Hm, kako slabo nas sodijo, ker hočejo nas slabo soditi! Pri Slovencu v Primorju pač ne moremo govoriti o narodni strasti, temveč le o neskončni potrpežljivosti proti razdivjanju v narodnostnem pogledu strastnim Italijanom. Gosp. namestnik tam je strast doma, pri nas je ni!

— Drugi shod slovanskih časnikarjev vršil se bo, kakor je sedaj končno določeno, dne 23., 24. in 25. septembra v Krakovem. Udeležiti se ga morejo samo slovanski časnikarji, živeči v Avstro-Ogrski. Udeležniki naj se oglase najkasneje do 1. septembra. Naslov: Komitet II. zjazdu dziennikarzy slowiańskich w Krakowie, ul. św. Marka 35.

— Učiteljske premembe na Štajerskem. Na mestni nemški šoli v Ptujju je imenovan stalnim podučiteljem g. Mühlbauer; podučiteljski suplent pri Sv. Vidu pri Šmarju g. Martin Krajncič je imenovan stalnim podučiteljem; v Remniku pri Marbregu je imenovan stalnim podučiteljem g. Ig. Kaffu; podučitelj gospod F. Zinnauer je premeščen od Zg. Sv. Kunigunde k Sv. Jakobu v Slov. gorice.

— Obsodba. Impertinentni Detterjev mehanik Harbich in klepar Jainschegg, ki sta se drznila češke visokošolce insultirati v „Narodni kavarni“, sta bila obsojena vsak na globo 5 gl.

— C. kr. plačilni deželni urad v Ljubljani na Cesarja Josipa trgu bo dne 17., 18. in 19. avgusta t. l. zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov strankam zaprt.

— Trgovino s prašiči iz Štajerskega na Kranjsko je deželna vlada v Ljubljani z odlokom št. 11.499 od 29. p. m. zopet dovolila. Mej tem ko je deželna vlada v Pragi že 7. p. m. naznanila, da je Štajerska prosta svinjske kuge, je blizu jeden mesec potekel, predno je kranjska vlada zaprtijo odstranila. Stražniki in orožniki so v tem času tihotapce po celi meji ldivili in jim dosti škode naredili, katere bi po pravici ne bilo treba, ako bi, kakor smo že nekaterekrat priporočali, deželne vlade jednotno postopale. Trgovini gotovo ni koristno, ako se brez potrebe tihotapstvo na tak način množi. Zdaj pa vprašamo: Kdaj bodo druge deželne vlade jednaka razglasila razposlala? Samovladarstvo pojedinih deželnih vlad je preškodljivo.

— Zdravstveno stanje v Ljubljani. Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 30. julija do 5. avgusta kaže, da je bilo novorojencev 23 (= 34.15 ‰), umrlih 20 (= 29.70 ‰), mej njimi so umrli: za ošpicami 1, za jetiko 1, za vnetjem sopilnih organov 1, vsled mrtvoda 1, za različnimi boleznimi 16. Mej njimi so bili tujci 4 (= 20 ‰), iz zavodov 4 (= 20 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za ošpicami 4, za škarlatico 1, za grižo 1, za vrtico 1 oseba.

— Razpisane službe. Pri okr. sodišču v Novem mestu služba kanclijskega nadpredstojnika s sistem. plačo IX. čin. razreda. Prošnje do 16. avgusta predsedstvu

okrožnega sodišča v Novem mestu. — Pri okrajnem sodišču v Ljubnu ali drugej mesto kanclijskega oficila ali kanclista. Prošnje do 29. avgusta predsedstvu okr. sodišča v Ljubnu. — Pri okr. sodišču v Fehringu mesto kanclijskega oficila ali kanclista. Prošnje do 2. septembra predsedstvu dež. sodišča v Gradcu. — Mesto učitelja voditelja na enorazrednici v Zalogu. Prošnje do 16. avgusta okrajnemu šolskemu svetu v Kamniku. — Mesto učitelja-voditelja na enorazrednici v Ljubnu. Prošnje do 16. avgusta okrajnemu šolskemu svetu v Radovljici. — Mesto učitelja-voditelja na enorazrednici v Banjaloki. Prošnje do 31. avgusta okrajnemu šolskemu svetu v Kočevju. — Mesto učitelja-voditelja na enorazrednici v Gor. Žitah. Prošnje do 20. avgusta okrajnemu šolskemu svetu v Novem mestu.

* Papež zopet obohel. Iz Rima poročajo, da vlada ondi taka vročina, da se je papež večkrat onesvestil in da je obohel. Papežev osební zdravnik, dr. Lapponi, ki je odšel na deželo na počitnice, se je zopet vrnil v Rim, da zdravi papeža.

* Nagla smrt Milanovega sluga. Pred nekoliko dnevi so našli v srbskem kraljevskem dvoru mrtveca. Bil je Karl, najzvestejši sluga Milana, ki je vedno spremljal svojega gospodarja, in ki je vedel za vse Milanove skrivnosti. Pravi se, da so v dvorani razkralja Milana pred nekaj dnevi gorele svetiljke vso noč, da ne bi vedel nihče, kdaj leže kralj spat. Neko noč je pozvonil Milan svojemu slugi, kateri pa ni prišel. Nato je pozvonil Milan svojemu krlnemu pobočniku ter mu zapovedal, naj pokliče Karla. Pobočnik pa se je vrnil k Milanu brez sluga, rekoč: „Veličanstvo, Karl leži mrtev v svoji sobi!“ Dvorni zdravnik je konstatoval, da je slugo zadel mrtvoud. Karla so pokopali, po Srbiji se pa govori, Karla ni zadela kap, in da ni umrl naravne smrti.

* Pokojni ruski carjevič — oče družine. Listi so pisali o nedavno umrlem ruskemu carjeviču, da je bil neoženjen. A na Ruskem je baje javna tajnost, da je bil carjevič ne samo oženjen, temveč tudi oče treh otrok. Carjevič se je zaljubil v hčerko kavkaškega vazala, katera deklica je bila siromašna ter je bila v brzojavni službi. Ljubezen se je začela v Ahas Tumanu, kjer je carjevič večkrat stanoval. Tu je bila ona premeščena k glavni brzojavni postaji. Car Aleksander III. se ni protivil tej ženitvi. Bajé podeli ruski car svojim nečakom naslov kneza.

* Boj orožnika s tatom. V nedeljo zvečer je šel orožnik Stocker iz Greifenburga ob južni železnici lovit nekega tata, ki je ukradel v ondotni tvornici več jermenov. Ker se orožnik ni več vrnil, so ga šli vojaki iskat. Na Krenzbergu so našli mrtvega orožnika in mrtvega tata. Orožnik je imel več smrtonosnih ran na glavi, tat pa prestreljen vrat. Boj orožnika s tatom se je končal torej s smrtjo obeh.

* Za vročino — mraz. Na Dunaju so imeli še te dni silno vročino. Mnogo ljudi se je na cesti onesvestilo. Imeli so pač 28° R. Vsled zadnjega dežja pa se je vzduh tako zelo ohladil, da imajo sedaj le 13° R, in da nosi vse vrhnje suknje ter plašče.

* Pyromanija. V Hajdu-Böszörmenyju se je pripetilo v poslednjem času izredno mnogo požarov. Pri zadnjem požaru pa so končno zalotili požigalca, 16letnega Josipa Kerekgyarta. Množica je vlekla fanta k ognju, ga strašno pretepala ter ga hotela vreči v gorečo hišo. Fart pa se je začel blazno krohovati ter je vriskal kakor bi bil sila vesel. Ljudje so ga izpustili, fant pa je skakal okoli ognja, mahal z rokami ter je divjal tako, da so ga jedva ukrotili. Požigalca, ki trpi na pyromaniji, so izročili blaznici.

* Borba med sinom in očetom. Iz Šopronja se javlja: V Janoski sta se stepa sin in oče Josip in Aleksander Molnar, ter si zadala tako velike rane, da sta še isti dan umrla.

* Počilo srce. Nedavno tega se je poročil v Kelenföldu neki železniški uslužbenec s svojo zaročenko. Bila sta jako srečna v zakonskem stanu. Nakrat je zbolela mlada žena ter kmalu umrla. Niti jedne solze ni potočil njen mož. Vse se je vršilo mirno. Drugi dan po pogrebu je šel zopet na svoje delo, katero je žalostni mož le

mehanično izvrševal. Nakrat se je spomnil svoje žene ter je padel na tla. Poklicani zdravnik je konstatiral le smrt. Počilo mu je srce.

* Ljubavna drama. V soboto zvečer so našli na Kraljevskem jezeru na Solnograškem mlad par s prestreljenimi senci. V možu so spoznali poročnika Gabrijela Penscha, v deklici pa hčerko nekega živnozdravnika. Vzrok samomoru je bržčas zopet nesrečna ljubezen. Poročnik je pred svojo smrtjo brzojavno naznanil svojo smrt na poveljništvo takole: Javljam, da sem se usmrtil na Kraljevskem jezeru. Poročnik Pensch.

* Usmrtila ga je muha. Dne 3. t. m. je umrl v Weidenau-u (Šlezija) tamošnji gimnazialni profesor Emil Skomal v 46 letu svoje starosti. Pred nekaj dnevi pičila ga je muha, zaradi česar je bil profesor večkrat operiran, a vedno je šlo na slabeje, dokler je nazadnje umrl. Skomal je bil nedavno tega premeščen iz Waidenaua v Gradec.

* Tri ženske so zgorele. V kraju Farkase (nitranska županija) je zgorelo dne 7. t. m. 20 hiš popolnoma do tal. Tri ženske so našle svojo smrt v plamenu.

* Solnčarica vzrok smrti. Minuli ponedeljek so odkorakali iz Pečuha vojaki pešpolka št. 44 na vaje v Kapošvar. Že zjutraj, ko so vojaki odšli iz Pečuha, je bila neznosna vročina. Jedva so prišli iz mesta, je padel najedenkrat poročnik Ed. Šohaj na tla ter radi solnčarice umrl.

Književnost

— „Slovanski Svet“. Štev. 13. ima to le vsebino: Milanove podlosti. — Slabljenje Slovanov v cerkvi. — Poročila. — Ruskija neposredstvenija naturny. — Krovca svjate Save. — Primorje i Trst. — Iz novin. — Ruske drobtine. — Drobtine. — Dijaštvo. — Zmes. — Razgled po slovan-skem svetu. — Književnost. — Inserati.

Telefonična in brzojavna poročila.

Celje 11. avgusta. Celjsko nemčurstvo je sinoči s pomočjo najetih, iz Gradca poklicanih buršev in svojih plačanih barab napravilo revolto. Na stotine ljudi je pridrl pred dr. Sernca hišo. Fakinaža je hišo dobre četrte ure s kamni bombardirala. Razbila je vsa okna. Kamenje je kakor tola padalo v stanovanje. Redarji so bili navzočni in so vse to videli. Množica, ki je v tem močno narasla, je tulila: „Smrt Slovincem“, „Pobijte slovenske pse“ ter prepevaje „Wacht am Rhein“ in „Bismarcklied“ drla proti „Narodnemu domu“. Tudi tu je druhal pobila šipe in poskušala ulomiti v poslopje, da je demolira. Redarji so bili navzočni. Pred glavarstvom je druhal kričala: „Pereat Oe.....“ in „Heil Alldentschland“. Pri opatu so puntarji razbili vsa okna in poskušali ulomiti v hišo. Bombardirali so tudi vinkarjevo stanovanje s kamni, druhal je bila oborožena s poleni in z noži. Noben Slovenec ni varen življenja. Nobeden se ne upa na cesto, ker grozijo Nemci, da vsakega pobijejo, ki stopi iz hiše. Svojo sinočno revolto, pri kateri ni bil nihče aretovan, so zaključili s pangermansko demonstracijo pred mestno hišo, kjer so vpili: „Nieder mit H....“ in prepevali „Die Wacht am Rhein“. Slovenci so oblastva pravočasno opozorili, kaj se pripravlja, in prosili varstva..... Danes popoldne hočejo Nemci po javnem koncertu zopet naskočiti slovenske hiše. Pojavljajo se že znani razgrajči in delajo priprave.

Trst 11. avgusta. Laška druhal je poskušala posnemati celjsko svojat. Lahi so včeraj došle visokošolce insultirali na raznih krajih. Zvečer so se Čehi odpeljali s parobrodom „Nadvoj-dinja Charlotta“ v Benetke. Ko so se od svojih tovarišev in od tržaških Cehov in Slovencev poslavljali z „Na zdar“-klici, so Lahoni začeli žvižgati in jih psovati, toda policija je ener-

gično nastopila in kmalu napravila red in mir.

Praga 11. avgusta. „Politik“ pravi, da bodo imeli celjski izgredi dve dobri posledici: da utrde češko-slovensko vzajemnost in da pridobe za desnico tudi tiste, ki se zdaj zavzemajo za ločitev slovenske delegacije od nje. „Nar. Listy“ pravijo, da so celjske dogodbe dokaz fanatične nemške gospodstvaželnosti. To strupeno drevo se mora s koreninami izruvati in sežgati. Le tako je možno rešiti monarhijo in dinastijo.

Dunaj 11. avgusta. „Sloven-čev“ poročilo, da odstopi dalmatinski namestnik fcm. David, se oficizno proglaš kot popolnoma neutemeljeno in izmišljeno.

Beligrad 11. avgusta. Ministra Andorović in Bosanović sta odstopila. Milan nagovarja Ribarca in Avakumovića, da bi stopila v ministrstvo.

Rim 11. avgusta. Lapponi demen-tuje vest, da bi bil papež bolan. Papež je vsled vročine nekoliko oslavljen, sicer pa se dobro počuti.

Rennes 11. avgusta. Pregledovanje tajnih dokumentov je bilo danes dopoldne končano. Jutri se začne zopet javna obravnava proti Dreyfusu.

London 11. avgusta. „Times“ prijavlja senzacionalen članek o Dreyfusovi zadevi. V njem pripoveduje, da je Esterhazy nad sto velevažnih dokumentov, mej drugimi tudi občni mobilizacijski načrt izdal nemškemu atašeju Schwarzkoppenu, in to kot pooblaščenec Henryja, s katerim sta si dol-jeno plačilo delila. Sodi se, da je „Times“ informoval sam Schwarzkoppen.

Gulnara.

Stepska pripovedka. Prevel Savo Savić.
(Dalje.)

II.

Teče dan za dnevom; mnogo jih je že minulo — a o Prokopu ni glasu.

Široko je stepsko morje. Kdor se poda nanj, lahko splava v večnost. Morebiti tudi kozak počiva nekje v gomili? Težka zemlja je morebiti pokrila mlada prsa in jasno oko je izjedel otroven črv?

Stari Damjan ne dela družega kakor moli; a krasotica Ulana vprašuje stepske vetrove po usodi dražega, — a veter jo tolaži s pesmico, noseč jej poročila o mladem Prokopu.

„Živi! Živi!... On ni poginil!... Vrnil se bo!“

Mlado srce se ne vara; in ono pravi Ulani, da dragi še živi.

Istino je govorilo devotino srce.

Da Prokop živi, znajo v Siči; znajo na Limanju in na obali Črnega morja — o kozaku znajo tudi na Krimu.

Ni se vse to naenkrat zgodilo; a kako se je zgodilo, ni dolga povest.

Ko je kozak zapustil Ulano in Damjana, hitel je naprej. Črne misli so se mu vlegle na dušo, kakor črn oblak. A ima mu tudi mlado čelo biti za kaj zamišljeno! Tatarska ni majhna — Fazila ne čuvajo samo jedna vrata — a kozak sam, samcat.

Tudi vranec tuguje z gospodarjem: ne stresa grive, ne vriska radostno, le včasih zahrže, in s stepe odmeva njegove glas.

Globoko za mišljen je prijezdil kozak do polkovnišča.

Pozdravil ga je Ilko, tovariš in pobratim njegov.

Ilko je bil kozak; starejši od Prokopa, mu je bil vodnik in zaščitnik.

Ni mu težko razumeti Prokopove žalosti. Dasi mu je v boju srce otrpnilo, ga vendar peče tovariševa usoda.

(Daje prih).

Darila.

IV. izkaz daril za „Vodnikov dom“. Darovali so: Gosp. Šumi Josip v Ljubljani, 2 gl.; gosp. Malenšek Srečko, učitelj v Zgor. Tuhinju, 1 gl.; gosp. Smolnikar Josip, župan v Zgor. Tuhinju, 1 gl.; gosp. Novak Jož., župnišče v Poviru pri Sežani, 10 gl.; gosp. Stele Jan. v Zalogu, 50 kr.; gosp. Notar Anton, Plavje pri Trstu, 2 gl.; gosp. Gruden Jak., vpojenji župnik v Leonišču, 1 gl.; gospodična Baudek Helena, posestnica v Vodmatu, 1 gl. — Prisrčno se zahvaljuje vsem velečastitim dobrotnikom in priporoča — odbor.

Uredništvu našega lista sopolali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gdčna
Iv. Hr., pri svatbi v Šenčurji nabrala 7 K. —
Živela rodoljubna nabiralka in vsi darovalci!
Za Prešernov spomenik: Gg. debatirji
pri „belem volku“ 2 K. — Živeli darovalci!

Slovenci in Slovenke! Ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Tinktura zoper kurja očesa

— gotovo najboljšo sredstvo —
za hitro odpravo kurjih oces, trde kože itd.
Stekleničica z rabilnim navodom 25 kr.
Dobiva se v (20—32)
deželni lekarni „pri Mariji Pomagaj“
M. Leustek-a v Ljubljani.

Umrli so v Ljubljani:

V hiralnici:
Dne 9. avgusta: Marija Jerman, vrtnarjeva
žena, 53 let, črevesni katar.
Dne 7. avgusta: Marija Sluga, gostija, 70
let, kron. vnetica možganske mreže.

Meteorologično poročilo.

Vitina nad morjem 306-2 m. Srednji srčni tlak 736-0 mm.

August	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C.	Vetrovi	Nebo	Pada- vina v 24 urah
10.	9. zvečer	737.7	16.2	sr.svzhod	jasno	
11.	7. zjutraj	738.3	10.6	sl. jvzhod	jasno	
	2. popol.	737.0	21.8	sl. jvzhod	jasno	0.0 mm

Srednja včerajšnja temperatura 17.1°, nor-
male: 19.3°.

Dunajska borza

dné 11. avgusta 1899.

Skupni državni dolg v notah.	100	gld. 15	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	100	10	
Avstrijska zlata renta.	118	60	
Avstrijska krona renta 4%.	99	95	
Ogerska zlata renta 4%.	118	60	
Ogerska krona renta 4%.	96	40	
Avstro-ogerske bančne delnice	906	—	
Kreditne delnice.	391	—	
London vista.	120	65	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	90	
20 mark.	11	77	
20 frankov.	9	55 1/2	
Italijanski bankovci	44	47 1/2	
C. kr. cekini.	5	66	

Vse vrednostne papirje preskrbuje **BANKA
MAKS VERŠEC**, Ljubljana, Selenburgove ulice 3.
Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5—10 gld.

Učenca

z dobrimi šolskimi spričevali sprejme
A. Šarabon (1466—1)
špecerijska trgovina v Ljubljani.

Na Drenikovem vrhu se boče (1470) v nedeljo, dné 13. avgusta pekel janjček.

Lepo in ceno stanovanje

s 3 sobami in pritliklinami se odda s 1. li-
stopadom t. l. v III. nadstropji hiše št. 45
na Tržaški cesti.
Vpraša se pri: **F. Supančič-u**, Rimska
cesta št. 16. (1456—2)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga** **doz**
Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v
Aussee, Isl, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc,
na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj
osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Fran-
zensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez
Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare,
Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko;
čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne
osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno,
Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal
v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost,
Bregenc, Curih, Geneve, Pariz, čez Klein-Reifling v
Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb,
Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj
via Amstetten. Ob 7. uri 15 min. zvečer osonni vlak v
Lesc-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik
ob 5 uri 41 minut popoldne v Podnart-Kropo.
— **Proga v Novo mesto in v Kočevje**.
Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1 uri 5 m.
popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod**
v Ljubljano j. k. **Proga** **iz Trbiža**. Ob
5. uri 46 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Am-
stetten, Solnograda, Linca, Steyra, Isla, Ausseea,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri
55 min. zjutraj osonni vlak iz Lesc-Bleda. — Ob
11. uri 17 min. dopoldne osonni vlak z Dunaja
via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra,
Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella
ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca,
Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni
vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca,
Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer
osonni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih
varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja,
Budejovic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pon-
tabla. Poleg tega ob 8. uri 42 min. zvečer iz Podnarta
Krope. — **Proga iz Novoga mesta in Ko-
čevja**. Osonni vlaki: Ob 8. uri 21 m. zjutraj, ob 2.
uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. —
Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri
23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri
50 m. in ob 10 uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le
ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano**
d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob
11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9
uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in
praznikih. (1206)

Učenca

iz dobre hiše sprejemem v prodajalnico me-
šanega blaga. (1453—2)

Marija Sbil v Mokronogu.

Učenca

14 let starega sprejme takoj v trgovino z
mešanim blagom (1459—2)

Janko Puhek v Črnomlju.

Popolnoma izurjeno štacunsko dekle

ne preveč mlado, zmožno nemškega in
slovenskega jezika, vsprejmeta v trgovino
z mešanim blagom (1448—2)

Lebinger & Bergmann v Litiji.

Firm. 179.

Ges. II. 24

Bekanntmachung.

Beim k. k. Landes als Handelsgerichte Lai-
bach wurde infolge Auflösung der Gesellschaft
und erfolgter Auseinandersetzung der Gesellschafter
ohne weitere Liquidation die Löschung der im
Handelsregister für Gesellschaftsfirmer eingetra-
genen Firma

„Th. Fröhlich & Carl Höllerl sen. Ziegel-
brennerei in Oberlaibach“,
vollzogen.

K. k. Landesgericht Laibach

Abth. III, am 7. August 1899. (1454)

(Razglas. — Pri c. kr. dež. kot trg. sodišču
v Ljubljani se je vsled razdružitve družbe ter
sporazumljenja družabnikov brez nadaljne likvi-
dacije izbrisala v trgovinskem registru za dru-
žabne firme vpisana firma „Th. Fröhlich & Carl
Höllerl sen. opekarna na Vrhniki. — C. kr. dež.
sodišče v Ljubljani, odd. III., dne 7. avg. 1899.)

Štedljiva gospodinja

katera hoče

davek pri sladkorju prihraniti

naj poskusi v gospodinjstvu kuhati mesto
neredilne in razburjajoče kave ali kitajskega
čaja:

Doktor pl. Trnkóczy-ja kakao sladni čaj.

1 zavoj 1/4 kilo vsebine 20 kr., 14 zavojev
samo 2 gld. 25 kr.

Prodaja in razpošilja z obratno pošto, tudi
samo 1 zavoj:

Lekarna Trnkóczy
(1349-16) v Ljubljani.

Četrtošolec

ki je z dobrim spričevalom dovršil četrti
gimnazijski razred, lepega vedenja, želi
stopiti zaradi družinskih razmer v pisarno
kot pisar.

Naslov pove in ponudbe sprejema
upravnništvo „Slov. Naroda“. (1462—1)

Lepo stanovanje

v II. nadstropji in več
podstrešnih in dvorišnih stanovanj
se takoj odda.

Vpraša naj se: Poljske ulice št. 14
pri gospe **Josipini Andretto**. (1467—)

Priporočava (21—183)

Kulmbaško sladno pivo

pastêrizovano v steklenicah

znano po svojih izvrstnih učinkih.

Kavčič & Lilleg

v Ljubljani, v Prešernovih ulicah.

Hôtel „Lloyd“.

Jutri v soboto, 12. avgusta

KONCERT

novomeške godbe.

Začetek ob 8. uri. Vstopnina 20 kr.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

(1469) **J. Počivaunik.**

Hiša

v Knežaku pri Šent Petru (Notranjsko)
se prostovoljno proda.

Hiša, v kateri se izvršujeta že mnoge
let gostilniška in trgovinska obrt, je eno-
nadstropna, prostorna, z velikim dvoriščem
in stoji na najlepšem kraju omenjene vasi.
Pojasnila daje Ant. Zgonc, posestnik
v Knežaku h. št. 68. (1444—2)

Iz neke tukajšnje

konkurzne mase

dražbenim potom nakupljeno, vseskozi dobro, pravilno blago:

bele moške srajce, turistovske srajce, ovratniki, kravate, modrci, predpasniki, rokavice itd.

se boče oddajalo, dokler traja zaloga, po cenilni ceni od sobote 12. t. m. naprej.

Kupce vabi najudaneje

J. S. Benedikt, Ljubljana, Stari trg.

Oklic.

Dne 2. februvarja 1899 v Barkovljah umrli župnik **Ivan Cerne** zapustil je
1/3 svoje imovine narodnim slovenskim zavodom, ne da bi teh zavodov imenoma nave-
del. Radi tega je imenovalo c. kr. okrajno sodišče za civilne stvari v Trstu podpisanega
oskrbnikom teh zavodov.

Podpisani pozivlje s tem vse tiste zavode, kateri menijo, da imajo pravico do za-
puščine, naj podajo dotične svoje prijave v 4 tednih na gori imenovano c. kr. okr.
sodišče, ker bi se po preteku tega roka prisodila 1/3 zapuščine družbi sv. Mohorja v
Celovcu, družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, dijaški kuhinji v Trstu in družbi vse-
učilišnikov (podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju), katerim je pok.
župnik Cerne v prejšnji oporoki z drugimi neslovenskimi zavodi vred zapustil imenoma
en del svoje imovine.

V Trstu, dne 9. avgusta 1899.

Dr. Otokar Rybář
odvetnik v Trstu.

Stajerska deželina

Rogaška slatina

Tempelki-vrelec
najboljša o. rezijska pijača.
Styria-vrelec
Slovenska deželna pijača.

SEDOBIPOVŠODI!
Vodna uprava
Rogatec-Slatina.

Samopristnačeje. Odnesen iz Trsta v Ljubljano.
vžgano na zamašku: St. Landschaffn. Rohitscher.

Vizitke
priporoča
Narodna
Tiskarna.

Vsa kolesarska popravila

izvršujejo se najceneje, najsolidneje in najtočneje

v novourejeni mehaniški delavnici

podpisane tvrdke

(948—13)

na Rinski cesti št. 9.

Istotam vežbališče in dobro urejena izposojevalnica koles.

Kavčič & Gorjanc

zaloga koles in prodaja potrebščin: Gradišče št. 2.

Velika prodaja vina.

Vlastelinstvo v Dubrovi, pošta Krapina-Toplice

ponuja po najnižjih cenah svoje vinske zaloge, obstoječe iz

1000 hektolitrov čistih, jako dobrih belih vin

lastnega pridelka iz let 1890, 1892, 1894, 1895.

Povprašati naj se blagovoli pod gornjim naslovom.

(1442—2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.